

Kruis of Munt

Kruis of Munt

Stefaan Renaat Benjamin

Schrijver: Stefaan Renaat Benjamin

ISBN: 9789402197631

© Stefaan Renaat Benjamin Declerck

1 Inleiding

De titel is nogal veelzeggend voor dit boek. Kruis of munt. Geloof of winstbejag. Geloof is niet meer dan het aanvaarden van een hogere entiteit, of je die entiteit nu een god noemt of niet. Er zijn mensen die er zelfs geen naam aan geven. Maar al wie het diepere gevoel ervaart dat ons zo nu en dan beroert weet dat er meer bestaat dan het hart met het naakte oog kan voelen. Het boek is niet logisch opgebouwd. Geloof is dit ook niet. Er zijn veel manieren om te geloven, er zijn heel veel manieren om te proberen om je geloof uit te drukken. Hoe je het ook ervaart of wat je ook aanhangt, het gaat niet over het verwerven van waarheid, gelijk of logica. Geloof is niet meer dan een extra emotie die het leven kruidt. Maar... Velen denken, voor zover ze denken dát ze denken natuurlijk, dat het geen kwaad kan om anderen te misleiden met valse beloften, valse hoop en uiteraard het lichter maken van de beurs. Dit zal zowat de leidraad zijn door dit hele boek. Wie een ander probeert wijs te maken dat er cursussen zijn vereist om God te begrijpen die begrijpt er zelf geen snars van.

Men is al eeuwen op zoek naar diepere antwoorden en heden ten dage wint vooral het Oosterse gedachtegoed aan faam en populariteit. Laten we vooral één ding

niet vergeten. Het christelijke, hoe vaak het ook wordt belachelijk gemaakt, is uiteindelijk het meest tolerante geloof ter wereld. Men zanikt over kruistochten, men heeft het over misbruik in de Kerk, men preekt over wellustige nonnen die aan celdeling doen met hormonaal instabiele paters, men hekelt de Bijbel, men lacht met Jezus.

Men vergeet dat onze maatschappij hier in het Westen de meest vrije maatschappij ter wereld is. En dit komt door de christelijke basis die vergeving predikt, tolerantie propageert en naastenliefde uitdraagt. De voorouders twijfelden niet aan het bestaan van goden. Het is de generatie van de babyboomers die begon met iedere vorm van geloof als zwakzinnig te bestempelen. U weet wel, dat zijn degenen die thans de kerken beginnen te bevolken omdat nu ze oud zijn, ze angst hebben dat ze de Hemel niet in zullen komen. Degenen die hun kroost iedere vorm van geloof hebben ontzegd zijn nu de volgende generatie die zal worden neergemaaid door de dood en de angst besluipt hen. Onthoud goed dat dit geen boek is om geloof te propageren. Of jouw hart ervoor kiest om het ritme van de eeuwigheid te slaan is niet jouw keuze. Je kunt God niet vinden op commando. Als Hij je de moeite waard vindt, dan vindt Hij je vanzelf. Het is een keuze. De keuze van intentie, moraliteit en kiezen voor het goede, ook al is het niet in je voordeel. Het geweten is de kernsoftware van menselijkheid.

Wie dit niet heeft begrepen is niet klaar om te worden gevonden, hoe groot het intellect zich ook mag voelen of hoe uitgebreid de Bijbelkennis ook is.

2 Help! Ik verdrink!

Hopelijk leven de meesten onder ons een mooi en lang leven, gezond en wel. Jammer voor degenen die geboren zijn in een mismaakt lichaam en een verkrampt brein. Het gebeurt. Mismaakten worden geboren en welke nieuwe titels men er ook aan probeert te geven, het zal niets aan de conditie veranderen. Het is niet omdat je iemand achtereenvolgens in stijgende eufemistische lijn bestempelt als mismaakt, gehandicapt, invalide, mindervalide, andersvalide en tenslotte handicapabel dat de toestand van de persoon zelf erop vooruit gaat. Geen stomme ter wereld begon opeens te praten omdat men hem plotseling 'spraakgebrekkig' noemde, geen mongooltje ter wereld evolueerde plotseling wonderbaarlijk door de term downsyndroom te gebruiken. Het is onzin. Bestempelen is iets wat de mensheid al dan niet helaas zal blijven doen. En net zoals er nu beter met dieren wordt omgegaan dan vroeger, poogt men dit ook met mensen te doen maar we zijn er nog niet. Een neger werd een zwarte, dan een Afrikaan en toen men inzag dat deze term niet altijd accuraat was, werd hij een immigrant, bij gebrek aan lettergrepen dan maar een migrant, enzoverder. Het is de intentie waarmee je iets zegt die telt. Ik weet ook wel dat het niet leuk is om bestempeld te worden

en wanneer een term jou inderdaad niet ligt kan je je erdoor beledigd voelen. Maar dat ligt dan aan de term en daarom niet aan degene die deze term hanteert. Bij neger ligt het gevoelig, dat klopt. Men spreekt over een ras dat tijden aan een stuk als inferieur werd beschouwd. Het woord 'gelovige' heeft, hoe gek het ook moge klinken, in deze tijden een pejoratieve bijklank gekregen. Thanks babyboomers.

Waar loopt het nu mis? Wel, de opvoeding doet er veel aan natuurlijk, het onderwijs logischerwijs ook. Terwijl de lesgeving in Vlaanderen zienderogen achteruitgaat kan men niet verwachten dat de kwaliteit van de lessen godsdienst plotseling enorm stijgt. Maar men begrijpt ook niet langer wat spiritualiteit betekent en dat is geen wonder want noch de term noch spiritualiteit zelf heeft thans nog een plaats in onze maatschappij. Er zijn zelfs mensen die zich spiritueel noemen omdat ze tweemaal per week yoga gaan beoefenen. Onzin. Spiritualiteit is het zoeken van de eenheid met de ziel, ongeacht of je er een kerk voor binnenwandelt of niet. Je kan gerust ongelovig zijn maar heel spiritueel als omgekeerd. Toen ik kind was keek ik naar die enge oude mensen die elkaar zaten af te loeren in de kerk en vroeg ik me telkens af of dit het lot was dat me vroeg of laat stond te wachten. Veel heb ik de gedachte gekoesterd dat ik op de verkeerde planeet werd geboren want ik begreep er niets van. En waarom werden wij als kind geleerd om goed te zijn

en het goede te doen om te zien dat volwassenen absoluut niet aan die voorwaarden voldeden maar het excuus gebruikten dat 'de wereld nu eenmaal zo droei'. Op zo'n momenten dierf ik te stellen dat de wereld inderdaad een oneerlijke plek was en toen sinterklaas nep bleek te zijn, een schijnheilige dus, stortte mijn wereld kortstondig in. Hoe raar dat aan kinderen iets wordt gepredikt om er naderhand op terug te komen, en dit komt dan van dezelfde ouders. Waarom eerst tonen hoe het moet om er vervolgens de vloer mee aan te vegen? Dat is wat men met die geloofsregels, gewetensfundamenten doet. Men veegt er de vloer mee aan. Er is in de Lage Landen geen komiek te vinden die niet in iedere show een rubriek heeft zitten om eens lekker te lachen met de gelovigen. Niet met de moslims uiteraard, daar zijn ze te bang voor. Maar met christenen mag het want die vechten toch niet terug. Wel, het laatste klopt niet. Moraliteit wordt vaak versleten als het zijn van een moraalridder, of zwak of achterlijk maar men vergeet dat iemand die werkelijk is ontwikkeld zich niet zal verlagen tot het niveau van degene die hem verbaal aanvalt. God is groot genoeg om zijn plan wel te trekken. Dat is ook hetgeen mij altijd opvalt aan moslims. Als ze dan werkelijk toch zo gelovig zijn, waarom voelen ze zich dan zo vlug beledigd?

Het hebben van geloof staat niet garant voor een interessant leven. Zeker niet in deze tijden waarin het

bijna taboe is geworden om zelfs maar aan de Bijbel te denken. Zeker in deze wereld waarin de nieuwe god is opgestaan, de god van het geld. De Mammon. Zo heet die rakker in de Bijbel. Je kan niet overeenkomen met God en met de Mammon. Ik zet hem hier speciaal met grote letter omdat hij door velen wordt aanbeden. En dat komt wederom door de babyboomers. Zij vinden het hebben van geld het belangrijkste op deze wereld. Daarom zorgden ze er ook voor dat er zoveel mogelijk geld naar hun generatie ging. Waardoor mijn generatie zal mogen werken tot achtentachtig of zoiets. Zij hebben een wereld gecreëerd waarin ze aan grootconsumptie begonnen te doen met als klapstuk het wegparkeren van hun eigen ouders in rusthuizen. Als je niet moreel bezwaard bent is zoiets niet echt een drempel. Ik maakte mensen mee die bij de dood van hun eigen vader het niet zagen zitten om een weekje vroeger van vakantie uit Spanje terug te keren. Hij ligt toch in het vriesvak, een kniesoor die erop let. En houd het maar zo goedkoop mogelijk. Ik zie mensen die worstelen met de meest fundamentele kennis over het leven zelf. Ze lopen constant met hun hoofd tegen de muur of ze zijn niet in staat om hun eigen fouten in te zien. Zij leven op overleving. Een mooi en lang leven is uiteraard gegund aan de hele mensheid van mijnentwege, maar de genen zitten er helaas ook voor iets tussen en voor wie dat vergeet is er een uitgebreide pseudokennis op te sporen op het net in de vorm van vele artikelen voorzien met spetterende

foto's. Een lang leven doet er niet toe. Een rijk leven doet er niet toe. Een gevuld leven op menselijk vlak, dat doet er toe. Liever een armoedige tevreden man die zijn vrouw heel graag ziet dan rijk te zijn en je suf te trekken op een pornosite. Liever een gewone man te zijn die weet dat het leven bestaat uit de momenten die er werkelijk toe doen dan een sukkel onder anesthesie die dagelijks zijn vijf uur avondtelevisie nodig heeft. En vaak zijn die programma's dan nog niet eens interessant. Veel mensen kijken naar die bak zonder werkelijk te kijken. Dat is te zien aan de kwaliteit van de programma's. Veel mensen zijn vergeten wat het leven nu werkelijk is. Wie zich dat herinnert, die weet dat het niet nodig is om angst te hebben voor de dood. Slechts wie diep in zichzelf weet dat hij niet klaar is om te sterven die vreest het sterven. Het klinkt vreemd uit de oren van deze profeet maar neem van mij aan dat er een hele wereld te ontdekken valt voor wie wil bijleren op dat vlak.

3 Dit is een oefening.

Het hebben van vangnetten in het leven heeft zowaar voor- en nadelen. Een voorbeeld? Voordeel van ons sociaal vangnet is dat wanneer je zonder werk valt je een uitkering krijgt, tijdelijk weliswaar. Voordeel van dat vangnet is dat jij tijd krijgt om opnieuw naar een job te zoeken. Voordeel is dat jij je huis niet kwijtraakt of omkomt door een gebrek aan voedingsmiddelen. Zo simplistisch dat het klinkt, zo idioot zijn wij hier in het Westen om te denken dat de hele wereld draait op deze manier. In sommige streken is het zonder werk vallen een ramp. Het staat gelijk aan armoede en een hele hoop miserie. Die mensen aan de andere kant van de wereld die gemakkelijk shifts draaien van veertien uur doen dit heus niet voor hun lolletje. Het is bittere armoede. Zij weten dat het leven geen lacheding is. Wij? ... Velen van ons gaan nochtans wel op die manier door het leven. Op een dag zul je worden geconfronteerd met jezelf. Wie weet zal je op die dag leren dat het leven niet rechtvaardig is en dat er mensen zijn die lijken weg te komen met alle soorten van kwaad en oplichting. Die dag zal een openbaring worden voor al wie gelooft in eerlijkheid en rechtvaardigheid in onze maatschappij. Slechts degenen die werden misdaan en dat wisten te overleven weten wat het leven werkelijk is. Het is een feit dat veel

mensen hun leven leiden op een manier die doet vermoeden dat ze er van uitgaan dat het wel allemaal zal meevallen met dat leven na de dood. De ernst waarmee sommige atheïsten hun ideeën verdedigen is bijna lachwekkend te noemen als je de angst in hun ogen ziet op het moment dat ze dreigen te sterven. Veel christenen hebben dit ook. Ik denk dat je op die manier de pseudo's van de echte weet te onderscheiden. Want wie zijn hart vol heeft van God die is niet bang om te sterven. Hoe komt het dan dat het christendom zo'n negatieve bijklank heeft? Wel, laten we niet vergeten dat de versie die wij hier in het westen kennen een vorm is die nogal bulkt van tolerantie. *Christendom versie 6.0*

Christendom versie 6.0 is de verbeterde versie die ontdaan werd van de kinderziekten die iedere vroegsoortige religie kwellen. Ja, ik noem het een religie hoewel het in mijn ogen eerder een geloof zou moeten zijn. Het soort van christendom dat wij vroeger in onze contreien hadden was star, fundamentalistisch, fanatiek, intolerant en vooral huichelachtig. Wil je weten hoe dat christendom er ongeveer uitzag? Simpel, kijk naar de moslims. Hun geloof nu is nog altijd de spiegel die wordt gezet van de christelijke tolerantie duizend jaar terug. Zij zijn die kruistochten nooit vergeten. Er is een tijd geweest dat christenen op een heel andere manier omgingen met andersdenkenden. Men moest de wereld veroveren.

Denk aan de Conquista van de Spanjaarden, of de inquisitie, of de Kerstening in zijn algemeen die werd gekenmerkt door een hoge graad van bloederigheid. Denken we aan de verschrikkelijke periode waarin men poogde te leven zoals Jezus zelf maar zich bezighield met godsoordelen, ketterverbrandingen, heksenvervolging, gekletter van heilige boeken, Bijbel versus koran. Denken we vooral aan de schandalige vervolging van joden, dit tweeduizend jaar aan een stuk. Hoogst christelijk geïnspireerd en later overgenomen door de moslims. Wanneer men schrik heeft voor moslims dan komt dit omdat degenen die zich moslim noemen het niet zijn. Oorspronkelijk was de islam een redelijke rustige religie. Het is pas toen de kruisvaarders Damascus vlakaf aanvielen dat hun jihad begon. En ze wisten niet meer van stoppen. Wat men ook is, degene die vrede preekt maar regeert met het zwaard heeft in mijn ogen minder dan niets te maken met iedere vorm van godsverering, of misschien vereren ze een andere god, dat kan. Het is ijsig om te zien. Je kent die beelden van op de televisie, van mensen die openbaar worden terechtgesteld, kopje kleiner door het zwaard of nekje langer door de strop, of steentjes tellen. Of men experimenteert met benzine. Woef. Duizend jaar geleden was het hier niet anders. Maar uiteindelijk zijn wij erin geslaagd om de Verlichting te bereiken en het spirituele te scheiden van het wereldse waardoor de wetenschap een vlucht nam. Ofdat dit goed of slecht

was daar wordt er hier en daar nog duchtig over gedebatteerd omdat er mensen zijn die vinden dat de moderne vorm van de wetenschap al een even grote religie is als alle anderen. Ik zal er later nog even op terugkomen.

Geloven heeft niets te maken met het van buiten kennen van teksten of ultragelovig zijn of mensen proberen te overhalen om identiek te geloven als jij (of niet), of ze te straffen omdat ze het niet doen. Dat is geen geloof, dat is dwang. De onverdraagzaamheid ten opzichte van christenen waarmee atheïsten zelfgenoegzaam de comedybranche bevolken is volkomen geaccepteerd door de meeste mensen. Babyboomers begonnen ermee en hun kinderen namen het over. Tegen de tijd dat ik schoolliep keek je wel uit om te verklaren dat jij als de enige van de klas wel iets zag in dat geloof. En uiteindelijk verloor je het omdat jonge mensen nu eenmaal willen leven op een leuke manier. Toen ik bijna dertig was kwam mijn geloof terug. En als ik terugkijk naar mezelf zijn mijn slechtste jaren degene geweest die ik doorbracht zonder enige vorm van spiritualiteit. Dat is normaal. Wie niet spiritueel bezig is die verliest iedere vorm van hoop. Het niet geloven is gemakkelijk voor wie zich niet wil verantwoorden maar, vergeet nooit dat jij op een dag oud zal zijn. Het is niet gemakkelijk om die denkpiste vol te blijven houden wanneer de dood bijna aan de deur komt kloppen. Doorwinterde atheïsten die

zichzelf enorm bewierookten omwille van hun eigen tolerantie, verstand en moraliteit heb ik zien beven van angst, letterlijk, toen ze werden geconfronteerd met een live sterfgeval dat even oud was als hen.

Het is even onbegrijpelijk voor een gelovige waarom iemand zo bang is voor de dood als het is voor een ongelovige waarom iemand het niet is. Verontrustende vooruitzichten. Je wordt veertig en je weet dat het vanaf dat moment bergaf zal beginnen gaan met alles en wie weet hoop je dat je op je zeventigste nog weet waar het toilet zich bevindt en dat met een werkende sluitspier. Mijn theorie klinkt vergezocht maar is heel transparant. Deze maatschappij is het summum van de onverdraagzaamheid van babyboomers naar alle andere generaties toe. Zij kenden vooruitgang en wilden breken met alle bestaande waarden. Nu de jeugd van deze tijd dit ook wil zetten de babyboomers zich schrap. Hun idee is er niet langer een van solidariteit maar van het beschermen van hun geld, van hun waarden, van zichzelf. Nu zij oud worden en kwakkelen in het verkeer stopt het rijplezier en ontstaan er hele enclaves van zone 30 of wouden van flitscamera's. Nu zij het niet meer kunnen mag geld niet langer worden opgespaard maar moet worden gepompt in de economie. Nu zij niet meer zo veel rijden met de wagen mag die plotseling zwaarder worden belast. Zoals ik zei, rijplezier werd vervangen door mobiliteit. En geloof door 'nuchterheid'. En

genieten door blootstaan aan risico's. Hun jeugd kende ongebreidelde seks en het zetten van mannen op de maan. Mijn generatie kende geslachtsziektes, aids en een raket die ontplofte in de atmosfeer. Dat is het verschil. Zij kennen de herinneringen van mijnheer pastoor die nog iets te zeggen had in de parochie, dus hij moest weg. En wat zij kennen van het katholieke geloof zijn priesters met losse handjes, nonnen met sadistische neigingen en een paus die bijna in ieder journaal dwars over het scherm kwam gebeefd. Dat zullen zij linken aan geloof. Vergeet nooit dat babyboomers de laatste generatie zijn die te maken kregen met het kolonialisme. Iedereen die nu zeventig is werd geboren in een land dat nog kolonies had. Stel je voor. En nu voelen zij zich het morele orgaan der mensheid omdat de jeugd er maar een potje van maakt of de generatie X die niet langer capabel was. En we spreken over wat? Over twee, drie generaties. De generaties ervoor hadden ook een leven, verwachtingen, spiritualiteit, misschien niet in de vorm die wij kennen maar desondanks niet minder relevant. Bij de moslims is dit hetzelfde. Degenen die hier bij ons nu lopen te klagen over die hoofddoeken worden in landen zoals Marokko, Tunesië, Egypte enzovoort meewarig bekeken als zijnde niet goed bij hun hoofd. Wij krijgen een beeld voorgeschoteld van andere geloven alsof ze gek zijn. Wij krijgen door de media dat beeld zelfs voorgeschoteld over ons eigen geloof. En het verschil tussen België en Nederland is heus niet

zo groot te noemen. Oké, zij zijn misschien eerder protestants en hier in België is de overgrote meerderheid nog katholiek maar geloof mij vrij, er zit veel schijn en schaduw tussen. Want beide vormen van geloof zijn in mijn ogen niet meer compatibel met het oorspronkelijke christendom en dat hoeven zij ook niet te zijn. Geloof is evolutie, dat zijn die mensen vergeten. Waarom houden ze er dan zo aan vast? Wel, hetzelfde als die babyboomers: angst. Er is geen andere reden om God te vrezen dan angst. Wie werkelijk het goede probeert te doen die heeft geen plaats voor angst in zijn hart. Wie er van uitgaat dat iedere vorm van geloof niet meer is dan een zwakzinnige zever die houdt zich voor dat hij geen angst heeft. Het leven is veel meer dan slechts in te zitten met de zin ervan, zo stellen zij. Dat kan kloppen. Wie zingeving zoekt met angst als motivator die heeft een al even miserabel leven dan de doorsnee ongelovige.

Een atheïst die snapt de wereld niet. Die gaat ervan uit dat alles wat hij ziet op werkelijkheid berust. Die gelooft dat het klimaat kapot gaat, die ziet niet in dat er een miljardenindustrie schuilt achter al die elektrische wagens en zonnepanelen. Een atheïst gelooft heilig in de wetenschap, ziet niet in dat er fouten schuilen in al die theorieën. Zij geloven dan weer dat wij afstammen van gelijk wie behalve van God. Een doorsnee moderne man die weet niet meer

waar hij staat. En het is waar wat ik hier vertel. Wanneer de maatstaven veranderen in een maatschappij dan moet men die in vraag durven stellen. Het in vraag mogen stellen van gevestigde waarden zorgt net voor verandering. Het homogoeed, ik zal het zo maar zeggen, dat in deze tijd wordt gekoesterd als zijnde het laatste bastion van cultuur, entertainment en verfijning mag worden in vraag gesteld. Als er wordt verwacht van een twaalfjarige dat hij de dochter van de buurvrouw niet zwanger krijgt op die leeftijd dan gaat het over seksualiteit. Laat de jeugd nog maar even in het ongewisse. Twaalf jaar is veel te jong. Maar als het gaat over het kiezen van een geslacht of het zich outen als een homoseksueel dan kan dit niet vroeg genoeg gebeuren blijkbaar. Daar stel ik mijn vragen bij. Waarom die dubbele morele standaard? Als het gaat over moraliteit dan denk ik niet dat er een onderscheid gemaakt mag worden tussen geslacht, geaardheid en cultuur. Die dingen werden reeds beschreven, lang geleden. Het is niets nieuws wat ik hier vertel. Wie de Bijbel eens openslaat die ziet dat er gesproken wordt over een periode van verdrukking en een periode van Eindtijd. Het verval van de waarden, het afleggen van iedere mogelijke vorm van traditioneel gedachtegoed. Traditioneel gezien is een man bestemd om te trouwen met een vrouw. Als je nu naar de televisie kijkt lijkt het wel alsof de hetero's ferm in de minderheid zijn. Het is immer interessant om je in te leven in de

argumenten van een ander. Transgenders hebben problemen met de embleempjes op de toiletten. Want er staan doorgaans enkel mannen of vrouwen op. Wat een onzin. Is dat werkelijk hun grote levensdoel? Embleempjes veranderen? Tot mijn grote verbazing gaat de politiek er gretig in mee. Net zoals tot mijn grote verbazing er plots een kentering is in het gezond verstand als het gaat over huisdieren. Mijns inziens is het niet meer dan logisch dat wanneer een hond iemand bijt het beest wordt afgemaakt. Het heeft de smaak van bloed geproefd, het kent zijn kracht en het is niet meer dan een kwestie van tijd eer het opnieuw gebeurt. De dag van vandaag wordt het slachtoffer bijna geviseerd omdat het wordt gebeten en wordt er beslist om dat beest af te maken dan volgt er o jawel een heel emotionele petitie die oproept om het lieve dier niet te vermoorden. Er zit geen moraliteit in. Vergeet nooit dat de meeste mensen gespeend zijn van iedere vorm van moraliteit. Ik schreef reeds in *Waar stenen bloeien, daar waar God vertoeft* over een ondeelbare moraliteit. Werkelijke morele standaarden moeten toepasbaar zijn op alles, niet alleen op de eigen klik of de eigen geloofsgenoten of gelijkdenkenden enzoverder. Ik schreef ondermeer over orgaandonatie, nog iets wat men niet meer in twijfel mag trekken, homoacceptatie, het geloof zelf. Veel christenen zondigen tegen de grootste fundaties van hun geloof: tolerantie. Jezus was het toonbeeld van tolerantie. Christenen geloven in een leven na de dood die

afhangt van hun redding (protestanten), hun werken (katholieken) en hun toewijding (orthodoxen). Toch zijn het vaak net die groepen die helemaal niet tolerant zijn. Uiteindelijk vormen die allemaal een gemakkelijke prooi voor de wereld zelf. Maar vergeet nooit dat het christelijk gedachtegoed in afgezwakte vorm tot op de dag van vandaag voortleeft in hulporganisaties, ontwikkelingshulp, Rode Kruis, enzovoort.

Dus dit is een oefening. Denken velen. Men gaat ervan uit dat men toch altijd opnieuw kan beginnen en de gedachte dat wat wij doen wordt geregistreerd vindt men ondenkbaar. In *Waar stenen bloeien, daar waar God vertoeft* maak ik de vergelijking tussen het idee dat mensen hebben over God en moraliteit, zijnde een flitscontrole en het werkelijke traject: trajectcontrole. Dit is géén oefening. Wat wij doen wordt gezien. Velen willen dit niet weten en zullen sterven in de overtuiging dat ze het hier op aarde goed hebben gedaan. Tot ze natuurlijk worden geconfronteerd met de werkelijkheid. Er is geen zin te vinden in moraliteit zonder compensatie en bestraffing.

4 Verwarring.

Het is een gegeven dat geloof nogal moeilijk te begrijpen is voor wie er niets van kent. Wie werkelijk wil interpreteren wat het goddelijke omvat die dient zichzelf eerst een flinke portie spiritualiteit, zelfrelativering en vooral vrede toe te dienen. Vanuit haat is er geen mens ter wereld die God ooit vond. Ooit schreef ik dat de code tot het ontsluiten van het hart moraliteit is. Nu zeg ik hetzelfde, zij het met enige nuance. Er is intentie vereist. Blinde moraliteit dient tot niets. Wie enkel goed doet omdat hij God vreest, of omdat hij de wet vreest, of omdat hij represailles vreest die heeft jammer genoeg niets van het goede begrepen. Het goede zit in ons, in het hart. Het is een stukje software dat wij bij de geboorte meekrijgen en helaas niet bij iedereen wordt geactiveerd. Och jawel, we weten allen heel goed dat het mis is om te stelen, of om te doden, of om ergernis te zaaien. Maar vaak wordt er nog altijd een onderscheid gemaakt tussen hetgeen wat wij belangrijk vinden, dat is doorgaans onszelf en onze naasten, en de rest. Moraliteit is dus goed. Maar de intentie is de motor van moraliteit. Een wereld zonder onheil zal nooit bestaan. Zwart is niet zwart zonder dat er wit bestaat, wit is nooit wit zonder het zwarte. De uitleg is simpel. Alleen degenen die erin slagen om het kwade te overwinnen kunnen het

goede bekomen. Dit is een hele interessante conclusie want dit wil zeggen dat het goede doen niet zozeer van belang is, als wel het kwade overwinnen. Neem in acht dat wij verondersteld worden om het goede te doen. Wie in de gevangenis zit heeft hoogstwaarschijnlijk iets misdaan. Maar het is niet de bedoeling dat wij in de gevangenis belanden. Wie met andere woorden dus prat gaat op het gegeven dat hij of zij nog nooit in de gevangenis belandde en dus een goede mens is spreekt niet meer of minder dan een halve waarheid. Immers, wij horen niet thuis in de gevangenis, aan de andere kant wil dit niet zeggen dat wij nog nooit iets hebben mispeuterd. Deze vergelijking zal ongetwijfeld de nodige wenkbrauwen doen rijzen maar ik houd me eraan vast. (aan de vergelijking, niet aan de wenkbrauwen)

Het goede doen is slechts van belang als wij worden uitgelokt door het kwade. Het goede doen is niet met de wagen rijden onder invloed van alcohol. De meesten onder ons doen dit inderdaad niet. Interessanter is de beweegreden om dit niet te doen. Ik ga ervan uit dat wij na één glas bier nog perfect in staat zijn om een wagen te besturen, de meesten van ons zijn dit zelfs na het consumeren van twee glazen alcohol. Toch is de dreiging van de arm der wet voor de meesten van ons genoeg om het te laten. Toch vinden wij onszelf heel erg goede mensen omdat wij niet drinken achter het stuur. Stel nu dat dit voorbeeld

interessanter wordt gemaakt met een lange wandeling en een regenbui. Je hebt gedronken dus word je verondersteld om niet te rijden. Maar het is zondag en je wagen staat geparkeerd in de stad. De wandeling naar huis zal zeker een halfuur in beslag nemen en op zondag rijden er geen taxi's. Tot overmaat van ramp is je gsm plat en je kunt niemand bereiken die je kan komen afhalen. Een sluimerend wolkendek heeft wellicht een mooie vlag in petto en zo op het einde van de week voel je je nogal moe. Zal je die wagen dan nog altijd laten staan? Zeker wetende dat het morgen maandag is en je het ding nodig hebt om te gaan werken? Moeilijk. Dit voorbeeld is slap. Veel woeliger gaat het met de jeugd en drugs, of de verlokkingen van het stelen van geld. Om bij stil te staan zijn mensen die werken met geld. Ooit al eens gedacht aan al diegenen die een kassa bedienen? Hun hongerloon waar zij voor werken, het honderdvoudige zit in de kassa. Wie zal het missen na een harde dag werken en rijkelijk veel inkomsten voor de baas? Verlokkingen zullen er altijd zijn en slechte mensen ook, maar zij dienen een nut. Alleen degenen die erin slagen om dat soort volk te ontwijken en erboven te staan dienen werkelijk het goede. En dat is lastig. Want niet iedereen is constant goed of slecht. Een veranderend speelveld is onze enige omgeving. Daarom: twijfel nooit aan de mensen. Ga uit van het slechte, hoop op het goede, doe je best en bid tot God om kracht. De werkelijke kracht van God is niet God

zelf, neen. De kracht die in jou zit, dat is je werkelijke kracht. Men bidt veel maar doet zelf weinig. Dat is precies de reden dat het geloof in zijn geheel op terugtocht is. Het middenkader van het geloof zakt ineen en in elkaar zoals de verschillende verdiepingen van een instortend gebouw. Zeker het katholicisme maar ook diverse stromingen in het protestantisme hebben het in deze tijden zwaar. Men zegt dat de mensen God bijster zijn maar dat lijkt me sterk. Andere stromingen zoals de evangelisten zijn dan weer aan het groeien. Men is God niet kwijt, men is het tijdelijk vergeten. Melig klinkt iedere stem die het geloof promoot en dat mag geen wonder heten want de hedendaagse wereld gaat gebukt onder de invloeden van satan. Ook dat is iets waar de meesten mee zullen lachen. Sluw. Slim. Briljant. Hij is erin geslaagd om de wereld te laten geloven dat hij zelfs niet meer bestaat, die satan. Vrij spel.

Dit is geen doemdenkerij en dit komt niet van mezelf. Hoewel ik de Bijbel zeker niet hanteer als prominente leidraad in mijn geloof staat wat er nu gebeurt in de wereld beschreven in de laatste hoofdstukken. De Bijbel gaat van kافت tot kافت over het Midden-Oosten. Je zou denken dat dit voor ons hier in het Westen dus geen reden geeft om ons ongerust te maken. Het tegendeel is waar. Er is globalisatie, de wereld is een dorp geworden. Wat in Jeruzalem gebeurt reflecteert over de hele wereld. Misschien is het niet slecht om

jezelf eens af te vragen waarom iedere berichtgeving over die regio zo gekleurd gebeurt? De joden zijn slecht en de Arabieren de goede. Zo wordt het ons verkocht. En kijken we naar de Israëliische berichtgeving dan is het net andersom. Wie heeft er baat bij die wolk van geweld en chaos? Zeker de wereld niet. De Bijbel vertelt een verhaal over hoe mooi het leven zou kunnen zijn mocht iedereen leven zoals Jezus. De waarheid is helaas dat die wereld na enkele generaties terug zou zijn bij af. Want het kwade is nodig om tot het goede te kunnen komen. Daarom kennen wij in ons leven fasen. Iedereen doet weleens iets mis. Maar alleen degene die weet wat het is om mis te doen kent het goede mits hij erin slaagt om zichzelf ter orde te roepen. Het kwade is een stem die in je huist en blijft fluisteren tot je doet wat er wordt gefluisterd. Daarom geloof ik dat criminelen degelijke mensen zijn die zeker kunnen veranderen. Er zijn verhalen die de ronde doen over veroordeelden die in de gevangenis God vinden, of eerder, God die hen vindt in de gevangnissen. Dat sluit perfect aan bij het christelijke gedachtegoed dat gezonde mensen geen dokter nodig hebben, maar de zieken nopen een arts. Dat is wat gebeurt wanneer Jahweh in je leven komt. In mijn geval was ik een nietsbetekenende verbitterde man. Och, zo slecht zal ik wellicht niet geweest zijn maar in mijn hoofd kon geen schoonheid overleven want de omgeving was te toxisch. Dit geldt uiteraard niet voor de meesten. Velen blijven aanmodderen en

zullen hun hele zielige leven lang het slechte blijven doen. Oordeel niet over hen, Jahweh zal wel oordelen. Dit geeft vrede in je geest. Desondanks is vechten tegen giftige mensen uitermate vermoeiend en voor zover dit mogelijk is ban ik die mensen dan ook zoveel mogelijk uit mijn omgeving. En hoed je vooral voor degenen die proberen om jou uit te leggen hoe jij je geloof moet leiden. Dat doet God wel. Jij en God en niemand anders. Daarom net neem ik de Bijbel niet als prominente leidraad voor mijn geloof. Dat zou zwak zijn. God is te groot om te bevatten in een boek, laat staan een boek dat dan nog werd samengesteld door een kliek machthebbers zoveel eeuwen terug daar in Nicea. Ja, het boek beschrijft het Woord van God maar het is het Woord niet. Wie de teksten loopt uit te pluizen en struikelt over verschillende versies of interpretaties die is onnozel bezig. Ook dit wordt door de meeste christenen niet aanvaard. Het is daarom dat ik weiger om mezelf tot een strekking te rekenen. Bovendien zijn die meeste strekkingen veel te veel bezig met de Jezusfiguur en veel te weinig met Jahweh zelf. Het lijkt alsof ze Jahweh laten aan de joden en zelf hun eigen figuur willen hebben. Nochtans is Jezus een manifestatie van Jahweh, niet meer en niet min. Het stoort me dat er gefluisterd wordt dat Jezus alle zonden van de wereld droeg en wij dus sowieso gered zijn. Dat klopt niet. Iedereen wordt gewogen en krijgt zijn straf, ongeacht dat Jezusgedoe of niet. Wie zich schuldig maakt aan slecht gedrag, slechte manieren,

slechte gedachten en vooral slechte intenties zal er niet beter vanaf komen omdat er een kruisbeeld op de schouw staat of ze pronken met een kruistatoeage op hun buik. Het goede. Niet vergeten.

Om het goede te leren herkennen worden wij als mens blootgesteld aan het kwade. Om het kwade te leren herkennen is het nodig dat wij er vroeg in worden ondergedompeld. Bij sommigen is dit vroeg, bij anderen komt dit nogal laat. De pesterijen die ik tot op de dag van vandaag bestempel als de 'fundamenten van mijn jeugd' lieten een hele diepe indruk achter. Maar het zijn stevige pilaren waarop ik mijn eigen moraliteit en keuzes kan laten steunen. Daardoor ben ik ook doeltreffend in mijn geloof. Het onderscheid kunnen maken inzake moraliteit heeft niets te maken met de kleutermentaliteit die de meesten wél hebben: als het leuk is dan is het goed en als het niet leuk is dan is het slecht. Neen. Ik leerde al op hele jonge leeftijd wat het was om niet in de groep te staan, hoe het voelde om niet mee tellen. Mijn jeugd had als karakteristieken troosteloosheid, eenzaamheid en een intens gevoel van een onrechtmatige behandeling. Een onrechtvaardige behandeling. Dus ik loog want als ik loog dan kon ik mezelf interessanter voordoen dan dat ik werkelijk was. En ik leerde dat liegen loont want ik raakte ermee weg. En ik stal, kleinigheidjes uit winkels, een rolletje snoep of zo. En niemand die mij pakte en niemand die mij iets kon maken. In die

lamledige jaren waren dat de momenten dat ik het gevoel had dat ik leefde. Tot ik wél werd gepakt en tot mijn leugens wél uitkwamen en ik gedwongen werd om mezelf onder ogen te komen en dat ik beschaamd was over mezelf. Maar ik wist wat het kwade was en vanaf dat moment gaf kiezen voor het goede mij een lekker gevoel, geborgenheid, anders kan ik het niet uitleggen. Eerlijkheid loont, niet altijd in het begin maar zeker op het einde. En men zal jou vroeg of laat appreciëren voor jouw eerlijkheid. Waarheid loont. Het is zeker niet altijd sensationeel dat mensen erin zullen willen zwemmen maar uiteindelijk geeft het heel erg veel voldoening. Het kwade is vereist om tot het goede te komen. Dat is de leerprijs die de ziel dient te betalen om te kunnen ontwikkelen. Dus van die mensen die nooit iets hebben mispeuterd ben ik niet echt onder de indruk. Het zijn eerder degenen die terugkwamen op hun stappen, spijt hadden van wat ze deden en nu in staat zijn om voor het goede te kiezen waarvoor ik mijn hoed afneem. Maar dit terzijde.

Verwarring in geloofszaken ontstaat omdat niemand het de moeite waard vindt om zich met het bovenstaande stukje bezig te houden. Want God straft zegt men maar men ziet hier op de wereld het tegendeel. En het goede is belangrijk zegt men maar men ziet tevens dat het slechte loont. De oorlogen, de misdaden, de moorden en verkrachtingen worden door Jahweh toegelaten, zo hoort men het rumoer dus is Hij

een slechte God of dus bestaat Hij niet. Het zijn niet echt hoogstandjes der logica maar helaas wel der menselijke logica. De redenering van velen is heel erg primitief. Dan zijn we weer bijna terug bij hoe kleuters denken. Dat is de reden dat er mensen zijn die zichzelf buiten of boven de wet stellen. Men weet wel dat het niet mag en dat men zijn medeburgers kwaad doet maar het is de verlokking van snel geld, van veel macht en gemakkelijk succes. Het goede, dat dien je te onthouden, is iets waar de meesten gewoon niet in zijn geïnteresseerd. Want zij willen het goede niet. Ze kennen het niet, ze proeven het niet en het goede doen kost moeite. Het is veel gemakkelijker om mensen uit te lachen dan mensen te helpen. Toch zit het goede in elk van ons en op sommige momenten komt dit mooi naar boven. Desondanks is het goede ondeelbaar. In je gedrag naar anderen toe ben je ofwel zachtmoedig naar iedereen ofwel naar niemand. Het is op dat vlak alles of niets. Die wezenlijke manier van denken, handelen en voelen noem ik de manifestatie van de Heilige Geest in ons allen. Hoe men dit ook probeert uit te leggen. Het verschil tussen atheïsten en gelovigen zit hem enkel en alleen in de acceptatie van de dood. Eén detail, maar dan wel een monsterlijk detail. Wie angst heeft voor de dood die zal zijn leven ernaar leiden. Die zal zijn omgeving ernaar kneden en het leven van anderen beïnvloeden. Denk niet dat jij er niet toe doet. Dagelijks zul jij een invloed uitoefenen op duizenden. Want die tien mensen die je zag op je

werk die zagen er elk ook tien, enzovoort. Het kan afhangen van jouw goedmorgen hoe vijfhonderd anderen hun werkdag kunnen afsluiten. Wij zijn verbonden met elkaar, slechts de egotrippers zijn dit vergeten. Dat is de reden dat wij als soort onze eigen omgeving vergiftigen.

Wij zijn vergeten. Maar we worden niet vergeten.

5 Vanuit uw Wijsheid, spreekt tot mij, o Heer.

Dit is een arrogante houding die kan tellen. Nochtans vind je ze bij de meeste gelovigen terug. Help mij. Geef me kracht. Vergeef mij. Zorg voor mij. Bevelen aan God. Het is iets wat ik persoonlijk nooit doe. Mijn geloof is niet de kracht die ik krijg van God om te blijven doorgaan. Mijn geloof is de kracht die ik in mij heb om door te gaan op het moment dat ik op het punt sta om te breken. Die kracht is mijn geloof en mijn geloof geeft mij dus kracht. Maar bidden en smeken om iets te krijgen? Neen, dat heb ik nooit gedaan. Er schuilt een zekere arrogantie in die manier van vragen, alsof je recht hebt op iets meer enkel omdat je het vraagt. Ik weet dat de meeste gelovigen, ongeacht welk geloof ze aanhangen, gewend zijn om zo de dag te starten en op zich is het niet mijn zaak om daarover te oordelen. Wel vind ik het jammer dat de starheid waarop het gebeurt op den duur vervaagt in een soort van routineuze sleur die iedere vorm van gevoel mist. Bovendien zijn er heel veel 'gelovigen' die niet echt geloven. Ze hopen. Dat zijn degenen die thans de leeglopende kerken bevolken en uiterst argwanend staan te kijken naar jonge mensen wanneer die de kerk binnenwandelen. Zonder een steen te gooien naar het priesterschap moet ik helaas bekennen dat ik met de

meeste priesters geen connectie heb. Er zijn er weinig die erin slagen om wat geloof zou moeten zijn over te brengen aan de mensen. En de troost die zij bieden is doorgaans enorm routineus en afgezaagd. Ze spreken over licht en liefde en hoop en vergeving. Zeg nu eens zelf, zijn dat de dingen die je voelt zinderen als je een kerkgebouw binnenstapt? De manier van geloven is de laatste veertig jaar geëvolueerd en dat is maar goed ook, want alles is altijd in evolutie. Het zou jammer zijn mochten wij niet evolueren.

Desondanks worden de jongeren aangeleerd dat dit er niet meer toe doet. Het hebben is belangrijker geworden dan het zijn, het geven is niet langer van tel. Vrijwilligerswerk doet er niet meer toe. De maatschappij zal grondig veranderen op het moment dat de oude generaties die nu nog onbaatzuchtig werk doen door de dood zullen zijn neergemaaid. Ik zie organisaties die armen helpen, die oude mensen bezoeken, enzovoort. Dit kun je niet verkopen aan jongeren, dit zal niet kunnen verkocht worden aan dezelfde jongeren als ze over zoveel jaar zelf oud zullen zijn. Het leven is gemeen. Wij merken niet dat onze tijd wegtikt. Deze man is veertig. Gisteren was ik dertig. De jaren zijn mild geweest voor mij, dat kan ik beamen. Van de vele leeftijdsgenoten die ik zie rondlopen ben ik wellicht één van de enigen die geen buikje heeft en het haar is nog altijd aanwezig, hoewel de familiale genetica mij op dat punt poogt tegen te

werken. Ik draag geen bril, de oogjes doen het nog hoewel ik hen dagelijks belast met het lezen en schrijven van talrijke teksten. De oren checken in, tuten nog niet en zijn alert. De reukzin doet zijn job, de smaakzin ook. En als ik zin heb dan is de rest ook nog werkzaam. Neen, dit lijf heeft de tand des tijds goed doorstaan. Ik weet wel dat er vijftigers, zestigers en ouderen zijn die veertig nog jong vinden maar het is een rare leeftijd. Voor de jeugd tel ik niet meer mee, ik ben nu officieel 'ouder'. Nog niet oud maar wel ouder. Voor leeftijdsgenoten ben en blijf ik jong, voor leeftijdsgenoten zal ik dit mijn hele leven blijven. Maar degenen die ouder zijn dan mij weten dat ik bewaard ben gebleven, mezelf ben gebleven en dat ik me niet houd aan conventies. Het leven heeft voor eenieder van ons wel wat anders in petto en de meesten onder ons kunnen relatief gelukkig leven, of ze het doen is een andere vraag. Ik zie iedere dag mensen passeren en hoe ze gebukt lopen onder hun lasten blijft me verbazen, tot ik beseft dat ik nog niet zo heel lang geleden een van hen was. Geloof, of de aanwezigheid van geloof, correcter, is de sleutel tot een vreedzaam bestaan. Ik hoef geen angst te hebben voor de dood dus dit leven is voor mij een bonus. Ik hoef er niet alles uit te halen dus de druk valt weg. Degenen die mij ontstolen, vernederden, verbanden en uitspuwden hebben die last te dragen, ik niet. De zwaarste momenten die ik ooit had liggen nu al ver achter me en de wereld heeft me geleerd om te

vergeven, en om niet zo dom te zijn om dezelfde fouten te maken. Louterend is degene die van ver moet komen maar thuiskomt. Vervloekt is degene die dichtbij was maar nooit naderde. Zo is het ook met boven. Ja, de hemel, het hiernamaals of hoe je het ook ziet is voor mij 'boven'. Straks gaan we naar boven. Alsof de dag gedaan is en wij ons opmaken om te gaan slapen. Wat gaan we doen? We gaan naar boven. Sommigen willen niet naar bed. Geen vrede zal hen daar opwachten want de dag zit vol geheimen die nare dromen zullen opwekken. Dat is vrede voor mij, de gedachte dat dit leven op een dag over zal zijn en ik erover zal kunnen vertellen, daarboven. Dat ik mij niet zal hoeven te schamen over wat ik deed, dat ik vergeven werd voor mijn fouten en dat ik mijn uiterste best deed om de mensheid bij te staan in hun dodentocht.

Doodgaan is niet erg. In de meeste gevallen toch niet. Het aantal mensen dat hier wordt doodgemarteld of geëxecuteerd is miniem. Is onbestaande. De meesten onder ons zullen op slag doodvallen, ongeluk of niet. De rest zal sterven door een slepende ziekte of zoiets. Op een dag gaan wij dood en wie een mooi leven had en een mooie dood die zal het afscheid niet zwaar vallen, wie ziek was en hoopte op de dood die krijgt waarop hij hoopte, slechts de slechten hebben werkelijk iets te vrezen bij thuiskomst. Want het comité staat klaar. Och jawel, alles is geweten en alles

is gekend. Iedere intentie, iedere keuze, iedere gedachte en ieder moment. Voor de meesten is dit inderdaad nogal een schok, gezien de hoeveelheid pikante ideeën (al dan niet uitgevoerd) die een rol speelden in hun leven. Voor anderen is het ontluisteren van hun intenties nogal pijnlijk. De dood is eerlijk, iedereen moet eraan geloven. Ook ongelovigen moeten eraan geloven. De dood is louterend en verlossend. Slechts wie werkelijk vastzit in dit wereldse leven zal het lastig krijgen om zich aan te passen aan het licht.

6 De bloem en de pot.

Of eerder; de plant in de pot. Staande op een tafeltje staat hier een of andere halftropische plant mooi te wezen in zijn pot. Blaadjes pieken fier alle windrichtingen uit, het steeltje is intussen een stammetje geworden en het potje wordt zo stilaan te klein voor de wortelvoetjes van diens bewoner. De plant wil groeien, de pot houdt het tegen. Ons leven zit vervlochten in dezelfde vergelijking. Af en toe moeten we worden verpot. Er zijn mensen die hun hele leven slijten op hetzelfde werk, in dezelfde vriendenkring en in dezelfde sportclub, maar neem van mij aan dat de groei die zij in hun leven zullen doormaken veel minder zal zijn dan degenen die worden uitgedaagd. Zoveel jaar terug woonde ik in mijn geboortestad. Deze stad heb ik verlaten, lichtelijk verbitterd en met vrees zocht ik andere oorden op. Het is stoer om rond te lopen in een omgeving die je kent, het is iets anders om te gaan wonen aan de andere zijde van het land. Ander dialect, andere gewoonten, andere mensen en andere streek. Maar ik werd verpot en mijn wortels kregen opnieuw zuurstof, mijn tenen kregen plaats om wortel te schieten en niemand had commentaar op mijn stammetje. Deze verpotting veranderde mijn leven totaal omdat ik plotseling ruimte had om te groeien. Eigenlijk ben ik niet echt een potplant maar